

P7_TA(2011)0429

Situationen i Palæstina

Europa-Parlamentets beslutning af 29. september 2011 om situationen i Palæstina

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Mellemøsten,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 8. december 2009, 13. december 2010 og 18. juli 2011 om fredsprocessen i Mellemøsten,
  - der henviser til De Forenede Nationers pagt,
  - der henviser til De Forenede Nationers relevante resolutioner, FN's Generalforsamlings resolutioner 181 (1947) og 194 (1948) og FN's Sikkerhedsråds resolutioner 242 (1967), 338 (1973), 1397 (2002), 1515 (2003) og 1850 (2008),
  - der henviser til Mellemøstkvartettens erklæringer, særlig erklæringen af 23. september 2011,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed, Mahmoud Abbas, under FN's 66. Generalforsamling ansøgte om anerkendelse af en selvstændig palæstinensisk stat og om medlemskab af FN;
- B. der henviser til, at Palæstina er en enhed, der ikke er medlem af FN, men har permanent observatørstatus i FN's Generalforsamling;
- C. der henviser til, at FN's Generalforsamling i sin resolution 181 af 29. november 1947 opfordrede til at oprette to stater på det tidligere mandat Palæstinas område;
- D. der henviser til, at EU gentagne gange har bekræftet sin støtte til tostatsløsningen, hvor staten Israel og staten Palæstina som en uafhængig, demokratisk, tilstødende og levedygtig stat ville leve side om side i fred og sikkerhed, opfordret til genoptagelse af direkte fredsforhandlinger mellem Israel og palæstinenserne og erklæret, at ingen ændringer af grænserne fra før 1967, herunder med hensyn til Jerusalem, andre end dem, som parterne bliver enige om, bør anerkendes;
- E. der henviser til, at Verdensbankens, IMF's og FN's vurderinger viser, at Den Palæstinensiske Myndighed på de centrale områder, de har undersøgt, har et niveau, der ligger over tærsklen for en fungerende stat, og at de palæstinensiske institutioner sagtens kan stå mål med institutionerne i allerede etablerede stater;
- F. der henviser til, at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved palæstinenserne ret til selvbestemmelse og til at få deres egen stat og ej heller ved Israels ret til at leve bag sikre grænser;

- G. der henviser til, at det arabiske forår har gjort det endnu mere presserende at finde en løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt i de involverede parter, regionens befolkningers og det internationale samfunds interesse;
- H. der henviser til, at EU-medlemsstaternes udenrigsministre på et uformelt møde den 2. og 3. september 2011 under drøftelsen af fredsprocessen i Mellemøsten og planlægningen af relevante diplomatiske initiativer til iværksættelse under FN's Generalforsamling i september gav udtryk for forskellige holdninger;
1. opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen og EU-medlemsstaternes regeringer til at fortsætte deres bestræbelser på at nå frem til en fælles EU-holdning til Den Palæstinensiske Myndigheds ansøgning om medlemskab af FN og undgå en splittelse mellem medlemsstaterne;
  2. støtter – og opfordrer medlemsstaterne til at stå samlet om at imødekomme – palæstinenserens legitime krav om at blive repræsenteret som en stat i De Forenede Nationer som afslutning på forhandlingerne på Generalforsamlingens igangværende 66. samling;
  3. opfordrer samtidig til, at det internationale samfund, herunder EU og dens medlemsstater, bekræfter sit stærke engagement i staten Israels sikkerhed;
  4. gentager sin stærke støtte til en tostatsløsning baseret på grænsedragningen fra 1967 med Jerusalem som hovedstad for begge stater, hvor staten Israel og staten Palæstina som en uafhængig, demokratisk, tilstødende og levedygtig stat ville leve side om side i fred og sikkerhed;
  5. anerkender og glæder sig over de vellykkede bestræbelser, som den palæstinensiske præsident, Mahmoud Abbas, og den palæstinensiske premierminister, Salam Fayyad, har gjort sig for at opbygge en stat, og som er blevet støttet af EU og bifaldet af forskellige internationale aktører;
  6. understreger endnu engang, at fredelige og ikke-voldelige midler er den eneste vej til at skabe en holdbar løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt;
  7. understreger, at de direkte forhandlinger mellem israelere og palæstinensere om en tostatsløsning straks bør genoptages under overholdelse af de tidsfrister, som kvartetten har anmodet om, så den nuværende uacceptable tilstand kan høre op; understreger igen, at alle skridt, der vil kunne underminere udsigterne til en forhandlet aftale, bør undgås, og at ingen ændringer af grænserne fra før 1967, herunder med hensyn til Jerusalem, end dem, som parterne bliver enige om, bør accepteres; insisterer på, at de herved opnåede løsninger ikke må påvirke hverken den ene eller den anden parts værdighed; opfordrer Israels regering til at stoppe alt nybyggeri og udvidelse af bosættelserne på Vestbredden og i Østjerusalem; opfordrer til indstilling af raketangrebene på Israel fra Gazastriben og insisterer på nødvendigheden af varig våbenhvile;
  8. opfordrer EU og dens medlemsstater til at indtage en samlet holdning og fortsat at spille en aktiv rolle, bl.a. inden for kvartetten, i bestræbelserne på at nå en retfærdig og varig fred mellem israelere og palæstinensere; understreger kvartettens centrale rolle og støtter

fuldt ud den højtstående repræsentant i hendes indsats for, at kvartetten kan skabe et troværdigt perspektiv for genoptagelsen af fredsprocessen;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, formanden for FN's Generalforsamling, regeringer og parlamenter i de lande, der er medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, Mellempøstkvartettens udsending, Knesset og Israels regering, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed og Det Palæstinensiske Lovgivende Råd.